

תבלין לשלחן שבת

העלון לעלוי נשמת: בכור חי' בן בטי, אברהם זושא בן ר' יהושע, לאה בת ר' יום טוב ליפמאן, מיכאל בן שרה, אלכסנדר בן מרי, לודמילה בת לייב, משה בן זוהרה, יהודה בן שרה, יוסף בן חנה, מנחם שלום בן שמחה, חיים בן אסתר, ר' טוביה בן ר' זכריה, תמרה בת יעקב - **תנצב"ה**.
ולהדביל בין החיים למתים, העלון לרפואת: בת שבע בת ליאורה, אסתר בת שמחה, סביטלנה צביה בת ברכה, מרי בת חנה, מאור בן ידידיה, זכריה בן סלאם חיים, חנה בת סלאם - **בתוך שאר חולי עמו ישראל**

פְּרֻשֵׁת נָשָׂא וְחַג שְׁבוּעוֹת

עלון מספר
306

בס"ד

נא לא לקרוא כשעת התפילה וקריאת התורה. העלון טעון גניזה. הלימוד בשבת פי אלף מיום חול. כדאי לקרוא בשלחן שבת.

זמני השבת - כגב העלון

נקודה בפְּרֻשָׁה:

כיהודי.

'אני נפגש עם הרבה אנשים, ואף אחד מהם לא אמר לי שאני יהודי, וכיצד הצלחת לראות שאני יהודי? - שאל האיש את הגאון. המנחת אלעזר' אחז בידו של היהודי, חבקו בחם, ואמר לו: 'די היה להביט בהתנהגותך בעת שאכלת את הבשר, כדי לדעת שהנך יהודי!'

משאיש לא הבין את פשר הדברים, הסביר הגאון שהשו"ע (אורח חיים, סימן ק"ע הלכה י'), אומר ש'לא ישך פרוסה ויניחנה על גבי השלחן'. והטעם הוא, כפי שמביא המשנה ברורה, 'מפני שגמאקה לקריות'.

דהיינו אדם הנושא בכריך הלחם, ומכניס לפיו את החתיכה, ומניח את שארית הפת על השלחן, סמאס בכך את חברו היושב לצדו. ולכן, המשיך הגאון והסביר לאיש ההוא, נהגו יהודי פולין שכאשר הם אוכלים לחם, הם חותכים בסכין את החתיכה שברצונם לאכול, ומכניסים רק אותה לפיהם, והלחם עצמו נשאר 'נקי'.

הדבר מקבל גם באכילת תפוח, וכל כיוצא בו, שלא נוגסים בתפוח עצמו, אלא חותכים את החתיכה הראויה בסכין. כך נהגו יהודי פולין, ואני זוכר גם את אבותי ואבות-אבותי שהתנהגו כך, צין הגר"י זילברשטיין שליט"א, בעת שספר את הדברים.

הסתכלתי עליך בשעת אכילתך את בשר הדבר-אחר, אמר המנחת אלעזר' לאיש, וראיתי שגם אתה אוכל בצורה כזו, דהיינו שלא נגסת בכריך עצמו, אלא אחזת סכין בידך, וחתכת לעצמך את החתיכה שרצית לאכול.

זה הספיק לי כדי לדעת בברור שאתה יהודי, וככה בודאי ראית אצל הורייך את קיום ההלכה ההיא בסימן ק"ע, ולכן גם אתה מתנהג כך. לא יתכן שגוי יתנהג בצורה שכזו! לא יתכן! האיש הודה והתנדב שכל דבריו של הגאון הם אמת וצדי, והוא אכן גדל בבית יהודי לכל דבר, ובגלל תוקף הצרות והמצוקות

השפעת החנוך

"איש או אישה כי יפליא לנדר נזיר להזיר לה" (ו, ב) אמר ה'נועם אלימלך': מי שרוצה לעשות "נזיר לה" - נזר ועטרה לה, 'מיין ושכר זיר' - יעשה נזיר גם משתיית יין ושכר על ידי שיתכונן בשתייתם לשם שמנים וישתה בקדושה; אבל 'חמץ יין ושכר אל ישטה' - לא ישטה ושתיה שהיא בבחינת חמץ, רק למלא את תאנותו - - -

גם כאשר יהודי נוגס במאכלו, אפשר לראות עליו שיהודי הוא, ושאכילתו אכילה יהודית היא.

המלמד הוניתק, רבי מרדכי זאב בלוי זצ"ל, ספר ספור ספלא בשם רבו, שהעיד שאצלו היה המעשה, ויש בספור זה מקור מאלף וחשוב עד מאוד בעניני חינוך.

רבו של הרב בלוי העיד שהגאון בעל המנחת אלעזר' ממונקאטש, נסע פעם ברכבת, וראה לפניו אדם היושב בספסל ממולו, המוציא כריך עם בשר דבר-אחר, ואוכלו.

הגאון ראה את אשר נעשה, וצעק על האדם ההוא "יהודי, אסור לך לאכול חזיר!"

הנוסע הביט ב'מנחת אלעזר' בפליאה, כמי שתמה על ההערה שיוצאה מפיו, ואמר לו: "איני יהודי, ולכן מותר לי לאכול את הבשר הזה!"

אבל הגאון האדיר, שפסקי ההלכה שלו הופצו עוד בחי' ברחבי העולם היהודי כולו, פונה אל האדם בשנית, וחוזר ואומר לו: "יהודי, אל תאכל חזיר!"

והוא, מתעקש אף הוא, ומצהיר שאינו יהודי...

אבל, כשהגאון ממונקאטש אמר לו בפעם השלישית שלא יאכל חזיר, קרה משהו... האיש שאכל את בשר החזיר נגש אל חלון הרכבת, והשליך את הבשר החוצה, נגש אל הגאון והודה בפניו שאכן הוא יהודי, פרץ בבכי, ובקש לדעת איך הצליח לזהותו

נמצאנו למדים עד כמה גדולה וצפויה היא השפעת החנוך של הבית היהודי על כל הצאצאים שגדלו בבית זה, וגם אם אנו סבורים שהילדים אינם מבחינים במעשים הקטנים שלנו, ואינם לומדים מכך מאומה, טעות גדולה בדינו.

כל מעשה הנעשה בבית, כל פעולה, וכל מילה היוצאת מפי ההורים, נקלטת היטב ויטב בראשם ובמחם של הילדים הקטנים, והם לומדים מכך 'הלכה לדורות' מה לעשות וכיצד לפעול בחייהם.

והנה, אם היו שואלים אותנו מה היא ההלכה החשובה, והמשפיעה ביותר, בחלק ב' של המשנה ברורה, ספק רב אם היינו מצביעים על ההלכה ההיא בסימן ק"ע, העוסקת בדין שלא לשקר פרוסה ולהניחה על השלחן. אנו חייבים סבורים שאולי קדמי להתמקד בהלכות נטילת ידים, ברכת המזון, וכיוצא בו.

אבל מהמעשה הנ"ל עם המנחת אלעזר, למדנו שגם הלכה כזו עשויה לשנות גורלו של אדם ולחריץ את חיו לזמן או ללא (ברכי נפשי)

שפקדו את העם היהודי בתקופה ההיא, הגיע לאן שהגיע, והתדרדר לאן שהתדרדר, עד שהגיע למצב בו הוא אוכל בשר דבר אחר. אבל קיום ההלכה בסימן ק"ע שראה בבית הוריו, לא נשכחה מסוגו...

האיש הפך להיות אחד מחסידיו הנלהבים של הגאון ממונקאטש. הוא הרגיש שה'מנחת אלעזר' נגע לו בדיק בנקדה הרגיש ביותר בחייו, וקבל על עצמו מהיום והלאה להשמר ולהזהר בקיום כל ההלכות בשו"ע.

רבו של רבי מרדכי זאב בלוי הוסיף וסיפר שגם הוא השתמש בסימן זה של המנחת אלעזר, וכאשר נכנס אל המזגרים של הנוצרים, אחרי תקופת השואה, כדי להוציא משם את ילדי ישראל ולהצילם, התבונן בצורת אכילתם של הילדים.

כאשר הבחין בילד שאינו נוגס בפרוסה עצמה, אלא משתמש בסימן וכנ"ל, היה בטוח שהוא יהודי, והוציאו מהמזגר, 'ולא טעיתי' אפילו במקרה אחד. כל הילדים שהוצאתי על פי הסימן הזה, היו יהודים, אמר.

ספור לשבת:

אבל כשהצעתי אותה למכירה התברר שיש לדירה שלנו חיסרון גדול ונורא בדמות כלב אימתני שקבע את משכנו בחצרו של השכן.

לשוכר שלי זה לא הפריע. אמנם כאשר הכלב הגיע לראשונה הוא חשב לעזוב מיד, אבל אחרי שבוע הוא התרגל לרעיון והחליט להישאר בדירתו.

הבעיה היא שכשאנשים באו לראות את הדירה העומדת למכירה, לפני שראו מרצפת אחת שלה נסוגו אחור. המפגש עם הכלב הענק הבריח אותם לגמרי, ולא היה להם שום חשק לגור בשכונת עם אותו יצור.

את הדירה שלי בביתר הצעתי כבר למכירה מתחילת שנת תשע"ח. למעלה ממאה אנשים התעניינו בדירה שלי! טלפונים באים וטלפונים הולכים, מטרטרים את הראש ואחר כך מתנצלים שהם יורדים מהרעיון. כך נמשך העניין כשנה וחצי.

לאחר התייעצות עם הרבי שליט"א החלטנו להתקדם עם קניית דירה בירושלים, והמשכנו להתפלל על מכירת הדירה בביתר.

לישועה נופסת ציפיתי: בדירה שקניתי גר שוכר שעדיין לא מצא דירה חילופית, ולא יכולתי לעבור לדירה החדשה.

בחדש אדר תשע"ט החלטתי לעשות איזו השתדלות מיוחדת לישועה. שמעתי מחברים שמי שעוזר לקו השגחה פרטית רואה ישועות, והחלטתי להיכנס למערך החלוקה של העלונים בבתי כנסיות.

לקחתי על עצמי כמה מקומות, וברוך השם, מאז אני זוכה להביא את סיפורי ההשגחה המופלאים והמחזקים למול

הדירה עם הכלב

שמי שמואל בטלמן, ואני גר בירושלים, עיר הקודש. אין לכם מושג כמה מופלא המשפט הזה שכתבתי לכם כאן. אני... גר... בירושלים! זה היה בחודש שבט תשע"ט. עד אז גרתי בדירה שכורה בגודל 35 מ"ר.

שש נפשות היינו, אני ובני ביתי וארבעת ילדי שיחיו, ומצוקת הדיור עברה את סף הסבל. נצרכנו לדירה גדולה יותר כמו אוויר לנשימה.

אבל אני, לא גביר ולא בן גביר, ואיך אוכל להגיע לדירה משלי בעיר הקודש? התפללתי להשם שיעזור לנו, גם הילדים התפללו, וברוך השם נמצאה הדירה במחיר מציאה. לא רק שהדירה נוחה ומתאימה לנו, גם המוכר הוא אדם נוח שהסכים לפריסת תשלומים, ובנוסף הסכים שנגור בדירה בשכירות עד סוף שנת תש"פ.

בהפתעה גמורה, קיבלתי חמישה עשר אלף שקלים מביטוח לאומי בעקבות תביעה שהגשתי שש שנים לפני כן. ראיתי את יד השם, והאמנתי כי גם את השאר אוכל לשלם.

את חלק הארי מסכום הקנייה תכננתי לממן ממכירת הדירה שלי בביתר.

הדירה בביתר היא דירה נאה וגדולה, מיקומה מצויין ויש בה מעלות רבות.

אני בעצמי לא גרתי בה מעולם. תקענו יתד בירושלים, ולפי האופן שבו הקב"ה ניהל אותנו ראינו שלא מתאים לנו לעזוב את עיר הקודש, וכך הושכרה הדירה. השוכר גר בה בטוב ובנעימים,

שלוש מאות שלושים."

הנוסע ממוצאי יום טוב נאנח בהשלמה: "אתה לא צריך להפסיד. תמכור את הדירה למי שמשלם לך יותר."

מלחמה פנימית התחוללה בקרבי. אין לי שום מחויבות לאברך הזה, ובכל זאת לא הייתי מסוגל לענות תשובה חיובית למתווך, ושוב לא עשיתי כלום.

למחרת בצהרים התקשר אלי הנוסע ואמר: "החלטתי שאוסיף על המחיר". כאן הוא חישוב לי שהמתווך יקח שלושה עשר אלף שקלים דמי תיווך, וכיון שהוא קונה את הדירה ללא תיווך, הוא יוסיף עוד שבעה עשר אלף שקלים ואוכל לקבל את אותו הסכום כמו שהוצע לי.

"ואתה יודע למה אני מוכן להוסיף?" ממשיך האברך, "כי באחרון של פסח, זמן מה לפני שאספת אותי ברכך שלך, חזרתי מהכותל המערבי. ישבתי שם ואמרתי את כל התהילים בתחינה להשם יתברך שאמצא דירה. והנה, מה אני שומע ממך? שיש לך דירה למכירה. היה לי ברור שזאת הדירה שלי!"

התרגשתי. הבנתי פתאום למה אני לא נענית להצעה המפתה יותר, אבל עדיין לא נעשה בענין פעולה ממשית. שבוע לאחר מכן התקשר יהודי שרצה לקנות את הדירה במיליון ושלוש מאות ארבעים אלף, וזה כסף נקי ללא תיווך. זה כבר היה הבדל משמעותי ביותר, ואני הרי צריך את הכסף לקניית הדירה שאני גר בה. מה עושים?

בשלב הזה הלכתי לרב ושטחתי בפניו את ההתלבטות. מצד אחד, הנוסע היה הראשון שראה את הדירה ורצה בה. מצד שני, יש לי הצעת מחיר גבוהה בהרבה, ואני זקוק לכסף. סיפרתי גם שבמשך שנה וחצי הדירה לא מצאה חן בעיני איש, ואף הוספתי את תיאורו המרגש של הנוסע, שהתפלל על דירה בכותל המערבי, והוא מרגיש שהדירה שלי היא המיועדת לו.

הרב שמע את הכל ואמר: כיון שלא חתמתם על שום נייר והכל היה בעל פה, אינך חייב למכור לנוסע את הדירה. אמנם לפי דבר הרמב"ם, תלמיד חכם אינו משנה מדיבורו, אך זה לא נפסק למעשה. אבל אתה מספר שהאברך התפלל על הדירה, מן הראוי שתמכור לו.

שמחתי מאוד עם הפסק שקיבלתי, ופניתי לחתימת חוזה עם הנוסע. תוך חודשים מספר הוא שילם הכל, וכך קניתי את הדירה הירושלמית הנאה.

בשולי הסיפור: בדירה החדשה היו לנו הרבה בעיות בחשמל. כל הבניין, הכולל ארבעים דיירים, היה מחובר לשעון אחד שלא היה לו מספיק כוח, והחשמל היה נופל כמעט כל יום. דיברנו רבות עם חברת חשמל, וכל פעם דחו אותנו מסיבות שונות.

הסיפור הזה התפרסם בקו השגחה פרטית ביום רביעי פרשת במדבר כ"ו באייר תש"פ. למחרת, ביום חמישי, הגיעו חברת החשמל וחיברו לכל דירה מונה נפרד עם כוח חשמל

מספיק. (גליון השגחה פרטית בעלוותך - שלח התש"פ)

עיניהם של יהודים רבים. ואכן בסייעתא דשמיא, חודש לאחר שהתחלתי עם חלוקת העלונים מצא השוכר באופן מפתיע דירה כלבבו, וזכינו לעבור לדירה החדשה.

בחול המועד פסח ערכתי סעודת הודיה על שמצאתי דירה נאותה, ויחד עם ההודיה נשזרה תפילה כי אצליח לעמוד בתשלום ללא עגמת נפש.

אמי שתחי' שהתה בבני ברק בחג, ובמוצאי אחרון של פסח, בשעה שבביתי עסקו במרץ בפניו כלי הפסח, לקחתי את אמי שתחי' ברכב מהאוטובוס לכיוון ביתה.

אחרי שנפרדנו פניתי עם הרכב לכיוון הבית שלי, וברחוב יעקובזון ליד בית הכנסת ביאלא ראיתי אברך עומד כשמימינו ומשמאלו ומלפניו ילדים וחבילות, מזוודה ושקיות. עצרתי ושאלתי אותו: "לאן אתה צריך?" הוא לא ענה, ואני שוב שאלתי. סוף סוף הוא הבחין שאני מתכוון אליו, והוא ענה: "אני צריך להגיע לרחוב אלקנה, לתחנה".

"תעלה." הוא עלה יחד עם המשפחה שלו. ראיתי שלא נעים לו, ורציתי לתת לו הרגשה טובה. חיפשתי נושא לשיחה ושאלתי אותו: "איפה אתה גר?"

"בביתר." "יש לי שם דירת שלושה חדרים למכירה במיליון שלוש מאות שקלים", אמרתי לו ללא כל מחשבה.

המשכנו בנסיעה, ורגע לפני שהאברך ומשפחתו ירדו מהרכב, הוא ביקש ממני את מספר הטלפון שלי.

כמה ימים אחר כך קיבלתי טלפון. "זה בקשר לדירה, אני רוצה לראות אותה." "מי אתה?" שאלתי.

"לקחת אותי טרמפ במוצאי אחרון של פסח", הוא הזכיר לי. נזכרתי והזהרתי אותו: "תדע לך שמתחת לדירה יש שכן שיש לו כלב גדול."

"זאת לא בעיה. אני לא מפחד מכלבים." מסרתי לאברך את המספר של השוכר כדי שיתאם אתו זמן שיבוא לראות את הדירה, ואכן אחרי כמה ימים הוא התקשר להגיד שהדירה מצאה חן בעיניו.

"אני שומע", ענית לי לו כמי שאינו להוט זה שנה וחצי למכור את הדירה.

הוא מצידו סיכם: "תכין חוזה." הניסוח שלו היה מוזר בעיני. מה פירוש 'תכין חוזה'? הוא לא רוצה לקחת עורך דין? זה היה נראה לי לא מספיק מעשי, ולכן לא עשיתי כלום.

למחרת התקשר מתווך וסיפר שיש לו קונה בשבילי במיליון ושלוש מאות שלושים אלף שקלים. רציתי למכור את הדירה במחיר הגבוה, אבל הרגשתי לא נוח ביחס לאברך שכבר ראה את הדירה והודיע שרוצה אותה. שוב לא עשיתי דבר, וכשהוא התקשר, אמרתי לו: "אני לא יודע מה לעשות, יש לי קונה במיליון

לוח זמנים לשמיטה:

ברכישה בחנות או בשוק - אין לקנות פירות בין התאריכים המסומנים בטבלה, או מוצרים המכילים פירות מתאריכים אלו - בלא הכשר מיוחד לשמיטה. **בקטיף עצמי (מהגינה וכדו')** - בתאריכים שבלוח "קדושת שביעית" - הגידולים שנקטפים הרי הם הפקר ופטורים מתרומות ומעשרות ויש לנהוג בהם קדושת שביעית. ירקות שנקטפו בתאריכים שבלוח מסומן "איסור ספיחין" - אסורים באכילה לעולם (לנוהגים כהרמב"ם). **ביעור** - בזמן הביעור יש להוציא את הפירות הקדושים בקדושת שביעית מן הבית ולהפקירם בפני שלושה אנשים, ולאחר מכן יכול להחזיר פירות אלו לביתו.

שדף אירופאי (מאורך)	מאמצע חודש תמוז (אמצע יולי) בשמיטה עד תחילת חודש אב (אמצע יולי) שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מאמצע חודש תמוז (אמצע יולי) בשמיטה עד תחילת חודש טבת (אמצע דצמבר) שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	תחילת חודש טבת (אמצע דצמבר) שלאחר השמיטה
שדף יפני (עגול)	מאמצע חודש ניסן (אמצע אפריל) בשמיטה עד אמצע חודש אייר (תחילת מאי) שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מאמצע חודש ניסן (אמצע אפריל) בשמיטה עד סוף חודש כסלו (אמצע דצמבר) שלאחר השמיטה. אין איסור ספיחין	סוף חודש כסלו (אמצע דצמבר) שלאחר השמיטה
שמיר	מתחילת השמיטה עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה (פעמים רבות מיובא מחו"ל)	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור

מאת: "כשרות".

בידחות:

מתוך הספרים: "פיצוחים" ו"אתגרים".

קשיש נכנס לבנק ומוסר את כרטיס האשראי שלו לפקיד, ומבקש למשוך 20 שקלים.

עונה לו הפקיד: "אני מצטער, אבל כדי למשוך פחות ממאה שקלים אתה חייב ללכת לכספומט. אין לנו זמן לטפל בכסף קטן. אתה רואה את התור הארוך שם? אז קח את הכרטיס ותמשוך שם את הכסף באמצעות הכספומט!"

הקשיש לוקח נשימה עמוקה, מחזיר לפקיד את הכרטיס ואומר לו: "אני רוצה למשוך 1,000 ₪".

הפקיד מוציא את הכסף בשטרות מעורבים, ונותן לקשיש את הכסף. הקשיש מכניס את כל השטרות למעטפה, מוציא משם שטר של 20 שקלים, ופונה לפקיד: "אם לא קשה לך, אני רוצה להפקיד 980 ₪. הנה המעטפה, תתחיל לספור..."

אני אשמח מאוד לזכות בלוטו, כדי לדעת כמה קרובי משפחה יש לי... נסענו לחמת גדר, פתאום אנשים צעקו לי: "חמותך נפלה לבריכת התנינים!" לא חשבתי פעמיים, קפצתי למים והצלתי את התנין...

למכון הפתולוגי בשוויץ הגיעו שלוש אנשים עם גופות של אנשים שנפטרו עם חיוך על הפנים. אחד העובדים שאל את הפתולוג: "למה יש להם חיוך על הפנים?"

עונה לו הפתולוג: "הראשון זכה בלוטו במיליון דולר ומת במקום. השני בשרו לו שהשונא שלו נפטר. והשלישי מת ממכת ברק" שאל אותו העובד: "שני הראשונים זה מובן שיחייכו, אבל השלישי - על מה יש לו לחיוך?"

ענה הפתולוג "הוא חשב שמצלמים אותו"...

כשהחתול משכנע את אמה שלו שהוא חולה ולא יכול ללכת לבית הספר

חידות:

מתוך הספרים: "פיצוחים" ו"אתגרים".

חידות גפרורים: מה המספר הכי גדול שתוכלו להגיע אליו בהוצאת שני גפרורים?

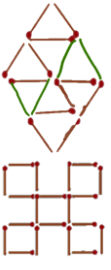

חידות חשבון: בשעור תפירה גזרה דינה בדים 15 פעמים בסך הכל, ונתרו לה 20 פיסות בד. כל גזירה בוצעה בפיסת בד אחת בלבד ולא הניבה יותר משני חלקים. כיצד יתכן הדבר?

חידת "מי אני": אם אדם רוצה לשבור אותי - הוא חייב לנצח אנשים אחרים. מי אני?

פתרונות לעלון הקודם:

פתרון לחידת הגפרורים:

פתרון לחידת "מי אני": מספריים.

יצאה:	כניסה:	נשא	זמני
20:24	19:06	י-ם:	השבת:
20:26	19:21	ת"א:	
20:24	19:21	ב"ש:	
20:28	19:14	חיפה:	

חג מתן תורה נעלה ורוחני לכל עם ישראל!!!

לתגובות והנצחות ולקבלת העלון במייל: elisha5765@gmail.com